

спасителъ за тебе са роди — когато сичко на около трѣпере отъ радостъ, можешъ ли ти да стоишь студень? О, не, не! азъ виждамъ, че радостта е исписана по вашитѣ лица; глѣдамъ весели белязи, що показватъ, че днесъ нашата радостъ трѣбва да е голѣма. Слушамъ да кѣнтятъ пѣсни въ ушитѣ ми и гласове радостни у тоя Божий Храмъ, който съкашь са преобрѣща на едно земленно небе, дѣто Богъ и човѣцитѣ са сбиратъ на едно. — А защо е сичко това? Братия Християни, обърнете се насамъ и пататкъ и ще да видите дѣте, повито у пелени, сложено у ясла; а сичката днешна радостъ е зарадъ него! Кое е туй дѣте? какво ще бѣде отъ таковато пеленаче? Това е Богъ, който стана човѣкъ; а защо? Тая тайна е голѣма — тукъ са показва безкрайна къмъ насъ милость Божия. Онова тѣло, що направи Богъ отъ прѣстъ; у това тѣло влиза сега самси Богъ, за да го прѣчисти да бѣде пакъ божественно. Та и не можеше другоаче да са спаси човѣкътъ, който бѣше заприличалъ на безсловесно животно тѣй, щото нито отъ пророчества чюваше, нито отъ наказание земаше — той бѣше досущъ изгубень! — За това синъ Божий трѣбваше да стане човѣкъ и приличень на човѣцитѣ съ примѣръ, съ работа, съ чюдеса и думи да събуди човѣка и да го поведе къмъ правия пѣтъ, къмъ правдата и истинната. О, колко е велика Боже, тая тайна, щото наший умъ неможе я обгърна.

А ние братия, днесъ тѣй радостни, нека да отидемъ, т. е. нека са прѣнисемъ умственно у Витлеемъ, дѣто са ражда спасителятъ, ска-